కీడెంచి మేలెంచరా అంటే.....

'శశి', NJ

ఆలోచిస్తూ పిల్లల బట్టలు సర్దుతూంది శారద. ఈ వీకెండు సత్యనారాయణ పూజకు పిలిచారు రావుగారు. పూజే కాబట్టి ఆయన వద్దనరు. వున్న నాలిగింటిలో ఏ చీర కట్టుకు వెళ్ళాలా అనుకుంటున్నది. ఆ నాలుగు చీరెల్లో ఒక్క దానిలో ఎన్ని పోసలు వున్నాయో తెలుసు ఆవిడకు. అంతకాలమయింది అవి కొని. కావాలంటే ఆవిడ మనసు పడ్డ ఎంత ఖరీదైన చీరైనా, ఎన్ని చీరలయినా కొనగల తాహతు వుంది భర్త కృష్ణమూర్తికి, కాని కొనడు.

కృష్ణమూర్తి జీవితంలో ఎంతో కష్టపడి పైకి వచ్చాడు అనేకంటే, అత్తగారు కష్టపడ్డారు అంటే సబబుగా వుంటుందేమో. కృష్ణమూర్తి తాతలు, తండ్రి ఒకప్పుడు జమీందారీ లెవెల్లో బ్రతికినవారట. మామగారు చాలా బోళా-మనిషి, నెమ్మదస్తుడూనట. వ్యాపారాలూ, అవీ ముందు స్నేహితుడు, తరువాత దూరపు చుట్టరికం కలిసిన ఒక దాయాది చేతిలో పెట్టారు. పవర్ ఆఫ్ అటర్నీ యిస్తున్నాను అనుకున్నారే కాని ఆస్తులు నెమ్మదిగా అతని పేరున ట్రాన్స్ఫర్ చేయించుకుంటున్నాడని తెలియలేదు. చివరకు పెద్దబావగారితో యింకో బిజినెస్ స్టార్టు చేద్దామని కొంత ఆస్థి అమ్మాలనుకున్నప్పుడు కాని అసలు సంగతి బయట పడలేదు, ఆ వ్యాపారాలు, సినిమాహాలు అవీ తనవు కావు యిక అని.

తిండికి బట్టకు లోటులేని జీవితాలు కాబట్టి వ్యాపారంలో మిగిలిన డబ్బు చాలామటుకు బంగారం మీద పెట్టేవాళ్ళు. అత్తగారికి నగలు బాగానే చేయించేవారు. సరే బంగారం అమ్మి ఏదైనా క్రొత్తగా బిజినెస్ మొదలు పెడదామనుకున్నారు. తీరా కాసులపేర్లు, వడ్డాణాలు, చంద్రహారాలు యిలాంటి పెద్దనగలు తీసుకవెళ్ళి అడిగే సరికి అప్పుడు బయటపడింది అసలు మోసం. లోపల ఇనుము పెట్టి పైన బంగారం పూత వేశాడట కంసాలి. ఈ ఎదురు దెబ్బలకు తట్టుకోలేని మామగారు కొద్ది రోజులకే గుండెనొప్పి దానితోపాటు పక్షవాతంవచ్చి మంచానపడ్డారు. కాలు, చెయ్యి పడిన తండ్రికి నలుగురు మనుషులు మోసుకు రావడం చూచిన తల్లి ఘొల్లుమని ఏడవటం కృష్ణమూర్తి ఎప్పటికీ మర్చిపోడు.

ఆతరువాత నుండి సంసారం భాధ్యత తల్లిమీద పడింది. తల దాచుకోవటానికి తాతలనాటి మండువా లోగిలి తప్ప వేరే ఏమిలేవు. తనకు వచ్చిన విద్య ఒకటే, వంటచేయటం. అదే వృత్తిగా మార్చుకొని ఉద్యోగాలు చేసుకునేవాళ్ళకు, పండుగలకు కావలసినవాళ్ళకు వంటలు, పిండివంటలుచేస్తూ కుటుంబ భారాన్ని ఈడ్చ సాగారు. తల్లికున్న ధైర్యం తండ్రికి లేదు. ఆ జబ్బుల నుండి ఆయన కోలుకోలేదు. అసలు జబ్బు కంటే, వున్న వూళ్ళో పూలు అమ్మిన చోట కట్టెలు అమ్ముకొని బ్రతకాల్సిన రోజు వచ్చింది అనే మనోవ్యాధి ఆయన్ను ఎక్కువ బాధించేది. తను వుండి చేసేది ఏంలేదు, దానికి నేను భారం ఎందుకు అనుకున్నారో ఏమో కొద్ది కాలానికే ఆయన కాలం చేశారు. ఆయన వున్నంత కాలం కృష్ణమూర్తికి చెప్పింది ఒకటే. జీవితంలో మోసాలు ఎన్నోరకాలు అని, ఎప్పుడూ ఎవర్ని నమ్మకూ అని, అదీ డబ్బు విషయంలో.

* * * * * * * * * * * * *

కృష్ణమూర్తి చదువుకుంటూనే తల్లికి వీలైనంత వరకూ సాయం చేస్తుండేవాడు. బజారుకు వెళ్ళిసరుకులు తేవటం, తల్లి చేసినవి ఎవరివి వాళ్ళకు యిచ్చి రావటం నుండీ అప్పడాలు వత్తడం, చక్కిలాలు చేయటం వరకూ తల్లి దగ్గఱ కూర్చుని సాయం చేసేవాడు. తరచూ అతనికి, చెల్లికి తల్లి జాగ్రత్తలు చెబుతూవుండేది. డబ్బు సంపాదించగానే సరికాదని, దాన్ని నిలబెట్టు కోవటం ముఖ్యమని, రేపనేరోజు ఎలా వుంటుందో తెలియదు — వున్నప్పుడు విచ్చల విడిగా ఖర్చు చేసుకుంటూ, దానధర్మాలు చేసుకుంటూ పోతే తరువాత తన మీదా ధారపడిన వాళ్ళా అడుక్కు తినవలసి వస్తుందనీ యిలా. ముందు వికటిస్తే విషమవుతుందన్నట్లు అదే కృష్ణమూర్తిలో ఒక ఫోబియా అయికూర్చుంది. కాలేజీకి వెళ్ళినప్పుడు కూడా తన చదువేదో తను చదువుకోమని, స్నేహితులతో కలసి ఎక్కువగా తిరగవద్దని, డబ్బులు ఎక్కువగా ఖర్చుపెట్టవద్దని తల్లి చాలా జాగ్రత్తలు చెప్పింది. కృష్ణమూర్తిది తండ్రి స్వభావం. మొహమాటస్థుడు, గబుక్కున ఎవరినీ కాదనలేడు. అందుకని ఎక్కడ ఎవరి మాటకు లొంగవలసి వస్తుందనోనని ఎవరితోను కలవకుండా వంటరిగా వుండేవాడు. కాలేజీకి వెళ్ళిన కుర్రవాడికి ఏమి ఖర్చులు వుంటాయోనని, అవసరానికి మించి తల్లి పదీ పరకా ఎక్కువ పంపిస్తే అంత, అంతకు మరి కొంత మిగిల్చి తిరిగి తీసుక వచ్చి తల్లికిస్తుండేవాడు.

మొత్తానికి పుస్తకాలు తప్ప వేరే ధ్యాస లేని కృష్ణమూర్తి కాలేజీ లైఫు ఏమీ ఎంజాయ్ చేయకుండానే ఫార్మసీలో యూనివర్శిటీ ఫస్టు వచ్చి గోల్డుమెడలు సంపాదించాడు. ఆ గోల్డుమెడలు తీసుక వచ్చి ఆనందంగా తల్లి చేతిలో పెట్టిన కృష్ణమూర్తి మొదటిగా తల్లినడిగిన ప్రశ్న 'అమ్మా యిది నిజంగా గోల్డేనంటావా?' అని. 'పోరా భడవా' అంటూ తలమీద మొట్టింది తల్లి.

* * * * * * * * * * * *

కృష్ణమూర్తికి మెడికల్ రిప్రజెంటెటివ్ జాబు వచ్చింది. రోజులు మారాయి. చెల్లి పెళ్ళి జరిగింది. తన పెళ్ళి జరిగింది. మనిషి ఎదుగుతున్న కొద్దీ కృష్ణమూర్తిలో జాగ్రత్త అధికం కాసాగింది. అది అనుమానభూతంగా కాడా మారసాగింది. ఒక్క డబ్బే కాదు కృష్ణమూర్తి దేన్నీ నమ్మడు. పెళ్ళైన మూడో రోజున బావమరిది సినిమా టిక్కెట్లు తెచ్చాడు. మీరు, అక్కా సినిమాకు వెళ్ళమని. వెళ్ళేటప్పుడు దారిలో అడిగాడు కృష్ణమూర్తి నీ నగలు ఒకసారి యిలా యిస్తావా అని. ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ తీసి అతని చేతిలో పెట్టింది. ఆఖరకు సూత్రాలతో సహా తీసుకొని బంగారం షాపులోకి వెళ్ళి గీటుపెట్టించి బయటకు తృప్తిగా వచ్చాడు. అది చూసిన శారదకు కళ్ళనీళ్ళపర్యంతమయింది. యింటికి వచ్చి తల్లితండ్రుల దగ్గర భోరున ఏడ్చింది. మనం అంత మోసగాళ్ళగా కనిపిస్తామా అని. అప్పుడు చెప్పాడు తండ్రి తనకు, వాళ్ళ పూర్వ స్థితిగతులు, ఏమయిందీ అంతానూ. అది చెబుతూ 'చూడమ్మా వాళ్ళు జీవితంలో దెబ్బతిన్నవాళ్ళు, అబ్బాయి మంచివాడు, జాగ్రత్త పరుడని ముందే విన్నాను. కాని యింత అతి జాగ్రత్తపరుడనుకోలేదు. అయినా యిదీ నీ మంచికే. మీ మామగారిలా అబ్బాయి ఎవరి చేతిలో మోసపోడులే' అన్నారు.

పెళ్ళయిన రెండేళ్ళకు అమెరికా వెళ్ళే అవకాశం వచ్చింది కృష్ణమూర్తికి. ఫ్రెండ్సు అందరితో పాటు అప్లికేషన్సు పెట్టాడు, అవకాశమయితే వచ్చింది కాని, ముందు అక్కడికి వెళ్ళేందుకు చాలా సంకోచించాడు. బాధలు పడాలో ఏం చేయాలో అని ససేమిరా వెళ్ళను అన్నాడు. మామగారు అందరి ముందు అక్కడకు వెళ్ళిన యిద్దరు ముగ్గురి దృష్టాంతాలూ వాళ్ళు ఇండియాలో ఎలా ఆస్తులుకొంటున్నదీ చెప్పగా, చెప్పగా తల్లి మంకుపట్టు వల్లనయితేనేమి బయలుదేరాడు.

అప్పటికే ఒక కూతురు. తల్లి పేరు కలిసి వచ్చేలా శాంతి అని

పేరు పెట్టాడు. అమెరికా వెళ్ళిన సంవత్సరానికి రెండవ కూతురు పుట్టింది. అత్తగారి పేరు లలితమ్మ అవటం వల్ల లత అని పేరు పెట్టారు. కూతురు పుట్టిన రెండు సంవత్సరాలకు యిండియా వెళ్ళటం వెళ్ళటం మళ్ళా యిప్పటి వరకూ యిండియా వెళ్ళ లేదు. డబ్బు లేక కాదు. సహజంగా కష్టజీవి అయిన కృష్ణమూర్తి ఫలాని ఫర్మాసూటికల్ కంపెనీలో ఫార్మసిస్టుగా జాయిను అయి అంచెలంచెలుగా పైకి వచ్చి అడ్మిన్స్ట్రేటివ్ లెవెల్లో వున్నాడు. యిండియా వెళ్తానంటే సంవత్సరానికో, రెండు సంవత్సరాలకో ఒక మారు వెళ్ళి రాగలడు. కాని అయనెక్కడో విన్నారు. ట్రావెల్ ఏజంట్లు ఫేక్ టికెట్సు యిచ్చి మోసం చేస్తారని. అదిగో అప్పటి నుండీ అనుమానం. ఏడెనిమిదివేలు పోసి కొన్న టిక్కెట్లు ఫేక్‌వి అయిపోతేనో అని. రెండోది ఎయిర్‌లైన్సు అంటే భయం. ఈ మధ్య తరచూ జరుగుతున్న ఏక్సిడెంట్సు, హైజాకులు విని తాము ఎక్కిన విమానానికి ఏదో అవుతుందేమోనని అనుమానం.

ఒక్కోసారి అతని విపరీత ధోరణికి నవ్వాలో, ఏడవాలో అర్థం అయ్యేది కాదు. మొదట్లో పాప పుట్టినప్పుడు, వెడ్డింగ్ యానివర్సరీ యిలా ఒకటి రెండింటికి బంగారం షాపులకి తీసుక వెళ్ళాడు కొనటానికి. అక్కడ షాపు వాళ్ళకి యక్ష ప్రశ్నలతో వేధించేవాడు. అది ఎన్ని కారెట్లు, ఎక్కడ తయారయింది, గ్యారంటీ ఏమిటి యిలా అంటూ తీరా చివరకు నాకు ఎందుకో వాడి మాటలు నమ్మబుద్ధికావటం లేదు, నీకు డబ్బు యిచ్చేస్తాలే అనేవాడు. అలాగే చీరలు కొనాలంటే జరీ మంచిదో కాదో, మంచి పట్టు అవునో కాదో అనే అనుమానంతో ఏనాడూ మంచి చీరలుకొనలేదు. ఏదో ఒక చీరలే, ఒళ్ళు కప్పుకోవడానికి అన్నట్లు కొనేవాడు. సరే అతను తనకూ పిల్లలకూ యిచ్చిన డబ్బంతా వుంచుకొని ఎప్పుడో యిండియా వెళ్ళినప్పుడు మనసు తీరా నగలు, చీరెలు కొనుక్కుందాం అనుకుంది. కాని అది కాడా అడియాసే అయింది. ఆ మధ్యనెప్పుడో టి.వి.లో కౌంటర్‌ఫీట్ బిల్సు గురించి చెప్పారు. అది చూచి గుండె ఝల్లుమంది. యింతవరకూ అమెరికాలో కూడా యిటువంటి బిల్స్ వుంటాయని తెలియని కృష్ణమూర్తికి. మరుసటి రోజే శారద దగ్గఱ వున్న డబ్బు తీసుకొని వెళ్ళి గోల్డు బాండ్సు, కాయిన్సు కొని తీసుకవచ్చాడు.

సరే యిండియా వెళ్ళినప్పుడు అవి మార్పించి ఏమయినా చేయించు కుంటాను అంటే, వీల్లేదు వాళ్ళు రాగి కలిపేస్తారు బంగారం మట్టి అయిపోతుంది అంటాడు. ఆ బంగారం చూచుకొని ఏం చేయాలో అర్థం అయ్యేది కాదు. ఒక్కసారి అతనితో బ్యాంకుకి, షాపులకి వెళ్ళాలంటే చచ్చే సిగ్గుగా వుంటుంది. వాళ్ళు యిచ్చిన బిల్సు లైటులో పెట్టి చూడటం (ఏదో స్ట్రిప్పు వుంటుందట నిజంది అయితే) లేకపోతే పేపరు మీద రబ్ చేసి చూస్తాడు నోటును రంగు అంటుతుందేమోనని.

శారదకు అత్యాశ లేదు. మొదట్లో ఒకటి రెండు యిండియన్ ఫంక్షన్స్‌కు, పార్టీలకు వెళ్ళారు. తమకంటే ముందే ఈ కంట్రీకి వచ్చిన వాళ్ళు వేసుకునే నగలు, చీరెలు అవీ చూసి పోనిలే ఏదో నాలుగు రోజులు వుండి యిలాంటివన్నీ సమకూర్చుకుని మన దేశం పోదాం అనుకునేది. బెంగతో వుండే శారద. అదిగో అప్పుడే ఆమెకు వాటిమీద మనసు పుట్టింది.

ఫంక్షన్సుకు అదీ వెళ్ళినప్పుడు వాళ్ళు అసోషియేషన్సు వాటికి అడిగే డొనేషన్సు అవీ చూసి ఏదో కేవలం వాళ్ళ డబ్బు గురించే పిలుస్తారు అన్నట్లు పార్టీలు, ఫంక్షన్సు తగ్గించేశాడు. దానాదీనా జరిగిందేమిటంటే శారద జీవితంలో (త్వరలో శారదమ్మను కూడా అవుతాను అనుకుంటుంది.) యిక్కడకు వచ్చిన మొదట్లో జీవితానికి యిప్పటికి ఏమి తేడా లేదు. పెళ్ళిలో పెట్టిన నగలు, పట్టు చీరలు, యిక్కడకు వచ్చిన మొదట్లో అయిన యిద్దరు ముగ్గురు ఫ్రెండ్సు తప్ప యిక ఏ విధమైన మార్పు లేదు. రాను రాను ఆమెలో నిరాశ నిస్పృహ, అప్పుడప్పుడు విసుగు జనిస్తున్నాయి. ఈ జీవితం మీద చెప్పొద్దూ అప్పుడప్పుడు ఆయన్ను చూస్తే కోపం కూడా వస్తుంది.

అంగట్లో అన్నీ వుండి అన్నట్లు అనుభవించలేని జీవితం అయింది. అనుకునేది తన దగ్గఱ వుండే బంగారాన్ని చూసి అయినా యిప్పుడు సమస్య తనకంటే పిల్లలది, అమ్మా, నాన్నా, అత్తగారిది అయి కూర్చుంది. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళు అయారు. వాళ్ళు తండ్రి కట్టడికి, అతి జాగ్రత్తలకు అసంతృప్తి కనబరుస్తున్నారు. పెద్దయితే ఎవరి జీవిత సమస్యలు వారికుంటాయి. వాళ్ళ అచ్చటా, ముచ్చట తీర్చ గలిగే శక్తివుండి కూడా ఏమి చేయలేక పోతున్నామే అని తన బాధ.

యిక యిండియాలో ఆ ముసలి ప్రాణాలు తమందర్నీ చూడాలని కొట్టుకులాడుతున్నాయి. కృష్ణమూర్తి, తనూ తరచూ ఫోనులో మాట్లాడుతుంటారు. అతవికీ తల్లిని చూడాలని ఎంతగానో వుంది. అత్తగారు కూడా ఒకసారి వచ్చిపొండి అంటారు. ఈయనకు వెళ్ళడానికి లేనిపోని భయాలు. తల్లితో మాట్లాడిన రోజంతా అన్యమనస్కరంగా గుడ్ల నీరు కుక్కుకుంటూ వుంటారు. తను ఏదో టార్గెటు పెట్టుకున్నాడు. అది రీచవగానే ఒకేసారి ఏకంగా వెళ్ళి పోదాము అంటాడు.

* * * * * * * * * * *

కృష్ణమూర్తి క్యాంపుకి వెళ్ళాడు. నాలుగు రోజుల వరకూ రాడు. పిల్లలు ఈ రోజు యింట్లోనే వున్నారు. అందుకని హౌసు క్లీనింగు మొదలు పెట్టారు, తల్లీ కూతుళ్ళు. యింతలో కారు సౌండు వినిపించి కిటికీలో నుండి చూసింది.

యిదేమిటి ఈయన తిరిగి వస్తున్నారు, క్యాంపు కేన్సిలు అయిందేమో అనుకుంది. ఎదురు వెళ్ళబోయిన శారదకు ఫ్లాష్‌లా తట్టింది. పిల్లల్ని పిలిచి తనాలోచన టూకీగా చెప్పి ఫాలో అవమంది.

యింతలో కారులో నుండి సూటుకేసు తీసుకొనివచ్చిన కృష్ణమూర్తి డోరుబెల్ రింగ్ చేశాడు. తలుపు సాంతం తీయకుండా చెయినులో నుండి చూస్తూ 'ఎవరూ' అని అడగబోయి ఆగిపోయింది శారద ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ. 'తలుపు తీయి శారదా నేనే' అనన్నాడు. 'అదేవిటీ ఆయన కేంపుకు వెళ్ళారు. వెళ్ళక పోయి వుంటే ఆఫీసు నుండి కాల్ చేసేవాళ్ళు మీరెవరో మారు వేషంలో వచ్చారేమో' అంది. 'కాదే [illegible]మా నేనే అమ్మాయి శాంత, లత' అని పిలిచాడు. యింతలో పిల్లలు రానే వచ్చారు. శారద వెంటనే 'చూడండి పాపం ఈయనెవరో మీ నాన్నమ అంటున్నారు, మీ నాన్నగారు కేంపుకు వెళ్ళారు కదా' అంది. 'అవును మమ్మీ డోంట్ ఓపెన్ ది డోర్ యిప్పుడే కదా టి.వి.లో చూశాము కొంతమంది డిస్‌గైస్‌లో వచ్చి చీట్ చేస్తున్నారవి.' అంది లత భయంగా చూస్తూ.

కృష్ణమూర్తి తనకు గాని పిచ్చి పట్టలేదు కదా అనుకున్నాడు. 'మీ ట.వి. తగలెయ్యా! నేనేనమ్మా కావాలంటే నేనో విషయం చెప్పనా' అంటూ వాళ్ళ ముచ్చట్లు ఏవో కొన్ని చెప్పాడు. శారద తను మొదటిసారి వెళ్ళిన సినిమా పేరు అప్పుడు జరిగిన సంఘటన చెప్పాడు. అయినా వాళ్ళ డోరు ఓపెన్ చేయరే?' యివన్నీ తెలుసుకునే వస్తారు దొంగలు, సారీ' అంటూ తలుపు మూసేసారు.

చలిలో గడ్డ కట్టకుపోతూ అలాగే నిలబడ్డాడు. శారదకు జాలి వేసింది. 'యిక చాల్లే శాంతి' అంటూ వెళ్ళి డోర్ ఓపెన్ చేసింది. అదీ చెయిన్ వుంచే. 'చూడండి మీరు మీరు అవునో కాదో తెలియదు. నాలుగయిదు రోజుల్లో ఆయన వస్తారు. అంతవరకూ క్రింద బేస్‌మెంటులో వుండండి. అటు గరాజ్ నుండి డోరు వుంది.

దయచేసి లోపలకు వచ్చే ప్రయత్నం చేయకండి సెక్యూరిటీ అలారమ్ ఆన్ చేసివుంచాము.' అంది.

బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ లోపలకు వెళ్ళాడు సూటుకేసు తీసుకొని. అప్పటికే అక్కడ ప్లేటులో ఫుడ్ వుంది. పిల్లలెవరూ లేరు. బేస్‌మెంటు నుండి పైకి వెళ్ళే డోరు తీయబోయి ఆగిపోయాడు, తాళాలు వుండి కూడా తనింట్లోకి తను వెళ్ళ లేక. నిజంగానే పోలీసులు వస్తారేమో నానా రభసా అవుతుంది అనుకుని.

ఆరోజంతా చాలా కష్టంగా గడిచింది. బేస్‌మెంట్‌లోకి టి.వి. కావాలి అనుకున్నాడు. అంతలోనే కోపం వచ్చింది. ఈ టి.వి. వల్లే కదా తన భార్య తనను కాదు అంటున్నది అని.

ఉదయం ఆఫీసుకు వెళ్ళే ముందు మళ్ళీ ట్రై చేసాడు వాళ్ళను కన్విన్సు చేసేదానికి, కాదు పొమ్మన్నారు. సాయంత్రం తిరిగి వచ్చిన తరువాత కూడా యిదే వరుస. పోనీ ఆఫీసుకు ఫోనుచేతేసి కనుక్కోమంటే ఆయన్ను చెక్ చేసినట్లు వుంటుంది వారు వూర్లో లేనప్పుడు ఆఫీసుకు ఫోను చేసే అలవాటు లేదు అంటుంది.

* * * * * * * * * * *

'శారదా పిల్లల్ని, నిన్నూ బయటకు తీసుకెళ్తాను ఈ రోజు ఈవెనింగు నువ్వు ఏవో నగలు, బట్టలు కావాలన్నావు కదా తీసుకొందువు గాని' అన్నాడు. మరుసటి రోజు ఉదయం. అయినా వాళ్ళు నమ్మ లేదు. ఏదో విధంగా మమ్మల్ని ట్రిక్ చేయాలని చూస్తున్నావా? అంటారు. హౌస్ కన్‌ఫైన్‌మెంట్, తన భార్యా బిడ్డలే తనను కాదంటున్నారు అన్న బాధలో జీవితం మహా దుర్భరంగా వుంది కృష్ణమూర్తికి. ఈ రెండు మూడు రోజుల్లో. యిల్లే లోకంగా బయట ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా గడిపాడు ఇన్నాళ్ళు. ఫ్రెండ్సు ఎవరితో కూడా అంత చనువు లేదు తనకు. అందరితో అంటీ ముట్టనట్లే వుంటాడు. పోని వాళ్ళకు తన బాధ చెప్పుకుని శారదకు చెప్పించుదామంటే. అదీ కాక వాళ్ళు ఏమయినా అనుకుంటారని సిగ్గు.

మూడో రోజు ఈవెనింగ్ మళ్ళా శారద ఎప్పటి నుండో మోజు పడ్డ నగలు బట్టలు, పిల్లలకు తనకి తీసుక వచ్చాడు. అయినా వాళ్ళు నమ్మ లేదు.

మరుసటి రోజు మళ్ళా డోర్ బెల్ మ్రోగింది. శాంతి డోరి తీసింది. 'అమ్మా శాంతి మీ అమ్మేది? యిలా పిలు. చూడు యిండియాకు టిక్కట్సు తీసుకువచ్చాను. మనందరం యిండియా వెళ్దాం తాతా అమ్మమ్మల్ని చూసేదానికి, అమ్మకు చె[illegible] అన్నాడు. అతని ముఖం పీక్కు పోయి ఏడుపొక్కటే తక్కువన్నట్లుంది.

తలుపు సందులో నుండే టిక్కట్లు తీసుకొని అటూ యిటూ తిరగేసి చూచి 'అమ్మా యివి నిజం ఎయిర్‌లైన్ టిక్కెట్సే. మన డాడీ కాకపోతే మనని గురించి ఎందుకు యింత స్పెండ్ చేస్తారు? పోని ఒక్కసారి లోపలకు రానిద్దాము యింతలో నేను ఎయిర్‌లైన్స్‌కి కాల్ చేస్తాను' అంది. 'సరే' నంది శారద.

' తన యింట్లోకే స్వర్గంలోకి అడుగు పెడుతున్నట్లు కలలోలా నడచి వచ్చాడు కృష్ణమూర్తి. 'శారదా, తొందరగా ఆ పట్టుచీర కట్టకొని నగలు పెట్టకురా. పాపా మీరుకూడా బట్టలు మార్చు కోండి' ఆనందంలో గబగబా మాట్లేడుస్తున్నాడు.

బట్టలు మార్చుకుని, నగలు పెట్టుకొని లక్ష్మి దేవిలా కళకళలాడుతూ వచ్చిన భార్యా పిల్లలను తృప్తిగా గుండెలకు హత్తుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

Excel Photography

Memorable Portraits (Studio/Home)
Personal, Family, Children

Professional Studio with
Changing room, Make up/ hair stylist

Photographic coverage of
Dance Arangetrams, Cultural Programs

Please call
Samuel Christudas (201) 368-8400

MARRIAGE BUREAU FOR ALL TELUGU COMMUNITY

CALL NOW (908)7555123

WHY ?

1 FOR BETTER AND WIDER CHOICE

2 YOU SAVE TIME, MONEY, &ENERGY

3 CONFIDENTIALITY, ASSISTANCE

WE HAVE PROFESSIONAL AND NON PROFESSIONALS WAITING FOR YOU. eg. DOCTERS, ENGINEERS,POST GRADS, AND BUSINESSMAN
WE ARE HAPPY TO DO THE SERVICE FOR OUR COMMUNITY. WE HAVE VERY GOOD OFFER THAT WON'T BIT ANY OTHER SERVICES.
ASK FOR MORE INFORMATION. SHASHI (908)7555123